

Az ügy száma: 12.K.31.955/2019/12.
A felperes: felperes neve
....
A felperes jogi képviselője: dr. Furulyás Ügyvédi Iroda
eljáró ügyvéd: dr. Furulyás Ibolyaügyvéd
....
Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
alperes címe.
Az alperes jogi képviselője: dr. Kovács Andor Iván kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közigazgatási határozat - hiv.szám: 2233736632 - bírósági
felülvizsgálata

Í T É L E T

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

A bíróság kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 350.000 (háromszázötvenezer) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi továbbá a felperest, hogy a tárgyi illetékfeljegyzés folytán le nem rótt 1.243.900 (egymillió-kettőszáznegyvenháromezer-kilencszáz) forint kereseti illeték összegét, az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására, a Magyar Állam javára fizesse meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

A per alapjául szolgáló tényállás

- [1] Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-budapesti Adó- és Vámigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) felperesnél 2011. évre vonatkozóan személyi jövedelemadó (szja) és százalékos egészségügyi hozzájárulás adónemekben (eho) bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott le a 7716233155 iktatószámú megbízólevél alapján.
- [2] Az elsőfokú adóhatóság 2015. november 24. napján meghozott 1761806553 iktatószámú elsőfokú határozatában (a továbbiakban: előzményi elsőfokú határozat) felperes terhére a 2011. évre szja adónemben 4.419.086 forint, a százalékos eho adónemben 5.665.140 forint adókülönbözetet állapított meg, amelyet teljes egészében adóhiánynak minősített. Az elsőfokú adóhatóság az így feltárt 10.084.226 forint adóhiány után a felperessel szemben 7.563.169 forint adóbírságot szabott ki, és egyúttal 2.279.814 forint késedelmi pótlékot számított fel.
- [3] Felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2016. április 20. napján kelt, 2061189925 iktatószámú határozatával (a továbbiakban: előzményi alperesi határozat) az elsőfokú adóhatóság határozatát

megsemmisítette, és egyúttal az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására utasította. Az alperes határozata részeként egyúttal elrendelte a felperes adófolyószámláján előírt 403.600 forint eljárási illeték fizetési kötelezettség törlését, és egyúttal elrendelte a felperes által megfizetett 403.369 forint illetéknek felperes részére történő visszatérítését azzal, hogy a fennálló köztartozás esetén az adóhatóság a visszatartás jogával élhet.

[4] Az alperes előzményi alperesi határozata részeként az elsőfokú adóhatóság, valamint az alperesi másodfokú adóhatósági eljárás során keletkezett bizonyítékok, és az általa az ellenőrzési időszakra vonatkozóan felvett tényállás alapján, az elsőfokú adóhatóság irányában, az alábbi útmutatást adta az új eljárás lefolytatására vonatkozóan:

a) A munkaviszonyból származó bérjövedelem kapcsán az új eljárás során az elsőfokú adóhatóságnak be kell szereznie a felperes rendelkezésére álló összes bérfizetéssel kapcsolatos iratot. Ezek ismeretében lehet eldönteni, hogy a 11M30-as munkáltatói igazolás, vagy a ... Kft. által benyújtott kontroll adatokban szereplő összeget fogadja el a revízió.

b) Az új eljárás során az elsőfokú adóhatóságnak a ... Zrt. adatszolgáltatását figyelembe véve újra meg kell állapítania felperes által, a ... Kft. ... számú pénzforgalmi bankszámlájáról 2011. évben teljesített készpénz-felvételek összegét. Ennek során figyelembe kell vennie azokat a készpénz-felvételeket is, amelyekhez a bankkivonat ugyan nem rögzíti a felperes nevét, de az a felperes által eszközölt pénzfelvételnek minősítendő.

c) Az új eljárás során az elsőfokú adóhatóságnak a felperes által 2011. évben vásárolt és értékesített motorkerékpár kapcsán meg kell keresnie a szerződő partnereket a vételár és az adásvétel körülményeire vonatkozóan. Az elsőfokú adóhatóság által lefolytatott bizonyítási eljárás után állapítható meg, hogy a felperesnek keletkezett-e az ingóértékesítésből adóköteles jövedelme.

d) Az új eljárás során az elsőfokú adóhatóságnak az illetékes hatóság útján be kell szereznie a ... forgalmi rendszámú gépkocsi felperes általi megszerzésére vonatkozó iratokat. Tisztázatlan ugyanis, hogy felperesnek milyen jogcímen került a tulajdonába nevezett gépjármű. Az elsőfokú adóhatóságnak a beszerzett iratok alapján kell megállapítania a jogügylet adójogi következményeit.

e) Az alapeljárásban beszerzett bizonyítékok az új eljárás során is felhasználhatóak. Egyúttal az elsőfokú adóhatóság köteles minden olyan eljárási cselekmény elvégzésére ami a tényállás teljeskörű tisztázásához szükséges, és ebből más jogi következtetésre is juthat.

[5] Az alperes előzményi alperesi határozatára alapítottan az elsőfokú adóhatóság az új eljárást ... számú megbízólevéllel módosított 7716233155 iktatószámú megbízólevél alapján folytatta le, amely új eljárás a 1764060998 iktatószámú értesítés postára adásával egyidejűleg, 2016. június 27. napján kezdődött meg. Az elsőfokú adóhatóság az új eljárás során lefolytatott ellenőrzés megállapításait a 2101043460 iktatószámú jegyzőkönyvben rögzítette, amely felperes részére 2016. november 09. napján került kézbesítésre. Az elsőfokú adóhatósághoz az alapeljárás során eljáró felperesi jogi képviselő meghatalmazást csatolt be, és egyúttal az új eljárás során az elsőfokú adóhatóság által, 2016. július 19. napján megtartott, felperes részére nyilatkozat megtételéhez kapcsolódóan biztosított meghallgatásán, jegyzőkönyvbe foglaltan nyilatkozatot tett.

[6] Felperesi képviselő az új eljárás során elkészült jegyzőkönyv megállapításaira 2016. november 22. napján kelt beadványában észrevételt terjesztett elő. Felperes 2016. november 22. napján kelt észrevételéhez csatolta ... által tett, 2012. január 04. napján kelt, ..., ..., valamint ... munkavállalók

2015. szeptember 17. napján kelt nyilatkozatait, a 2011. november 16. napján kelt, felperes és ... között, a ... Kft. üzletrészének adásvételére vonatkozó üzletrész adásvételi szerződést, valamint a ... Kft. teljes iratanyagának és könyvelési anyagának átadás átvétele tárgyában készült, 2011. november 16. napján kiállított átadás átvételi jegyzőkönyvet.

- [7] Az elsőfokú adóhatóság az előzményi alperesi határozatra alapítottn az ellenőrzést 2016. június 27. - 2016. október 24. napja között folytatta le. Az elsőfokú adóhatóság az előzményi alperesi határozatra tekintettel lefolytatott új eljárás során 2017. január 06. napján kelt, 2101081918 iktatószámú határozatában (a továbbiakban: elsőfokú határozat) szja adónemben 8.977.410 forint, százalékos eho adónemben 11.754.122 forint, azaz összesen 20.731.532 forint összegű adókülönbötet állapított meg, amelynek teljes összegét adóhiánynak minősítette. Az elsőfokú adóhatóság határozatában a 20.731.532 forint adóhiány után, felperessel szemben 15.548.648 forint adóbírságot szabott ki, és egyúttal 4.686.959 forint késedelmi pótléket számított fel. Az elsőfokú adóhatóság határozatában elrendelte a felperes terhére megállapított adókülönbötet, adóbírság és a késedelmi pótlék előírását.
- [8] Az elsőfokú adóhatóság határozatát a tényállás tisztázása körében a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 50. § (6) bekezdésére, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 99. § (2) bekezdésére, 38. § (3) bekezdésére, 1. § (7) bekezdésére, valamint a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja.tv.) 1. § (3)-(4), (7) bekezdésére, továbbá az Szja tv. 4. § (1)-(3) bekezdésére, az Szja.tv. 28. § (1) bekezdésére, az Szja.tv. 29. § (1), (3) bekezdésére, az Szja.tv. 33. § (1)-(3) bekezdésére alapította a szja adónemben tett megállapítások körében azzal, hogy az összevont adóalap, és az adóalap kiegészítés összege az Szja.tv. 29. §-a, míg a szja mértéke az Szja.tv. 8. §-a, továbbá a számított adó az Szja.tv. 31. §-a alapján került meghatározásra. Az elsőfokú adóhatóság határozatában a százalékos eho adónemben tett megállapítások körében döntését az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Eho tv.) 2. §-ára, valamint 3. § (1) bekezdés a) pontjára alapította. A vizsgált adónemek tekintetében az elsőfokú adóhatóság részéről az adókülönbötet megállapítására és előírására az Art. 128. § (1) bekezdése, 129. § (1) bekezdés a) pontja, 178. § 3. pontja, míg az adóhiány az Art. 170. § (1)-(2) bekezdése alapján került meghatározásra. Az elsőfokú adóhatóság felperessel szemben az adóbírság kiszabásáról az Art. 170. § (1) bekezdése, az Art. 171. § (2) bekezdése alapján rendelkezett, míg döntését a késedelmi pótlék vonatkozásában az Art. 165. § (1)-(3) bekezdésére alapította.
- [9] Felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2017. június 06. napján kelt, 2233736632 iktatószámú határozatában (a továbbiakban: alperesi határozat) az elsőfokú adóhatóság határozatát helybenhagyta. Az alperes határozatában - felperes fellebbezésében foglaltakra is reagálva - kiemelte, hogy az új eljárás során az adóhatóság a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el, ugyanis az új eljárás megkezdéséről szóló értesítésben megjelölt időpontban felperes korábbi jogi képviselője jelent meg, amikor is a nyilatkozattétel mellett az új eljárásra vonatkozó meghatalmazását is az ellenőrzés rendelkezésére bocsájtotta. Tekintettel arra, hogy az új eljárásban kiadott ellenőrzési vizsgálati jegyzőkönyv kiadmányozásáig felperes részéről ezen meghatalmazás nem került visszavonásra, illetve felperes részéről új meghatalmazott nem került bejelentésre az adóhatóság felé, ezáltal az elsőfokú adóhatóság által készített vizsgálati jegyzőkönyv az elsőfokú adóhatósági eljárás során a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően került megküldésre felperes korábbi jogi képviselője részére.

- [10] Az alperes felperesnek az elsőfokú adóigazgatási eljárás részeként, 2016. év novemberében benyújtott észrevételére reagálva kiemelte, hogy felperes ezen észrevételében is kizárólag a korábban már előadott álláspontját, illetve kifogásait ismételte meg, amelyet az elsőfokú adóhatóság meghozott határozatában részletesen ismertett, és ezzel összefüggő hatósági megállapításait az elsőfokú határozatában rögzítette. Kiemelte, hogy felperes észrevétele, állítása ellenére bizonyítási indítványt nem tartalmazott, így alperes álláspontja szerint, az új eljárás során további bizonyítási eljárás lefolytatása nem volt indokolt. Az alperes határozatában az új eljárás során is eljárt revizorok személyére tett kifogásai kapcsán rögzítette, hogy álláspontja szerint figyelemmel az Art. 93. § (1), (3) és (6) bekezdéseiben foglaltakra, a felperes fellebbezésében előadottak nem megalapozottak a revizorok személyére vonatkozóan. Tekintettel arra, hogy felperes adóigazgatási ügyét érintően az egyik revizor személyében változás következett be, ez indokolta a megbízólevél módosítását az új eljárás során.
- [11] Az alperes határozatában megállapította továbbá, hogy ugyancsak nem helytálló felperes fellebbezésében foglalt azon kifogás, hogy az elsőfokú adóhatóság „minden magyarázat nélkül átírta” volna a felperesi jövedelemigazolást. Ekörben kiemelte, hogy az elsőfokú adóhatóság az alperes előzményi határozatában foglaltaknak eleget tett, ugyanis a felperes ügyével kapcsolatban rendelkezésre álló, összes bérfizetéssel kapcsolatos iratot beszerezte. Az elsőfokú adóhatóság a beszerzett iratanyag alapján állapította meg - alperessel egyezően, - hogy a Kft2. által kiállított munkáltatói jövedelemigazolás nem tekinthető hiteles okiratnak, azon ugyanis semmiféle aláírás nem szerepel, így az nem feleltethető meg a teljes bizonyító erejű magánokiratra vonatkozóan a Pp. (1952. évi III. törvény - a továbbiakban: Pp.) 196. § (1) bekezdés d) pontjában foglalt követelményeknek. Másodsorban, álláspontja szerint az elsőfokú adóhatóság okszerű indokát adta az elsőfokú határozat 4. és 5. oldalán, hogy miért az elsőfokú adóhatóság által beszerzett kontrolladat-szolgáltatások adatait fogadta el felperes munkaviszonyból származó bérjövödelme vizsgálata körében. Ide tartozóan kiemelte, hogy felperes ezen vizsgálati szemponthoz kapcsolódóan, az új eljárás részeként, a már részéről korábban bemutatott igazoláson kívül, további iratot nem tudott az elsőfokú adóhatóság rendelkezésére bocsájtani, mivel a felperesi meghatalmazott nyilatkozata szerint, további ilyen iratok nem állnak rendelkezésre.
- [12] Az alperes az elsőfokú adóhatóság határozati megállapításával egyezően megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság feltárta azon ténybeli körülményt, amely szerint a felperessel szóba hozható két gazdasági társaság vonatkozásában részben iratanyag nem áll rendelkezésre (... Kft.), így a ... Kft. vonatkozásában annak vizsgálata, hogy a ... Kft. utalt-e a felperes részére, nem vizsgálható; míg az elsőfokú adóhatóság okirati bizonyítékokra alapítottnan megállapította, hogy a **Kft2.**-től utalás nem érkezett. Mindezen előzményekre tekintettel vonta le az elsőfokú adóhatóság azon következtetést, hogy felperes vonatkozásában a munkaviszonyból származó bérjövödelme készpénzfizetés útján került teljesítésre. Álláspontja szerint ekörben a felperes fellebbezésében felhívott, az Art. 97. § (3)-(4) és (6) bekezdésére vonatkozó utalás nem alapos.
- [13] Az alperes felperes fellebbezésében előterjesztett azon kifogás tekintetében, amely szerint az alperesi előzményi határozatra alapítottnan elrendelt új eljárás során, az ügyben korábban eljárt felperesi jogi képviselő által tett nyilatkozatokat részben módosító, illetve azt kiegészítő nyilatkozatot tett, az állítása szerint 2016. október 24. napján kelt beadványában, - határozatában kiemelte, hogy felperes ezen fellebbezésével összefüggésben fellebbezéséhez semmilyen, a tényállítását alátámasztó iratot nem csatolt, az állítása szerinti felperesi beadvány a megelőző közigazgatási ügy iratanyagai között nem lelhető fel. Mindezekre tekintettel a felperes fellebbezésében foglalt azon állítása, hogy ezen tény „igazolt”, a valósággal nem megegyező, mivel önmagában a felperes által ekörben tett állítása nem tekinthetőek igazolt ténynek.

Ezekre figyelemmel az adóhatóság a felperes fellebbezésében állított állítólagos 2016. október 24. napján kelt beadványában foglaltakra nem is tudott reagálni, mivel ezen beadvánnyal az adóhatóság nem is rendelkezett, rendelkezik. Kiegészítésként kiemelte, hogy felperesnek, mind a megelőző eljárás során, mind az új eljárás során bármikor lehetősége lett volna írásbeli nyilatkozatot megtenni az adóhatóság részére. Ekörben nem volt elzárva attól sem, hogy további bizonyítékokat terjesszen elő, illetve ismételt meghallgatását is kezdeményezhette volna. Felperes azonban ekörben további bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, és egyúttal további bizonyítékokra sem utalt fellebbezésében, ilyen tartalmú irat a megelőző és az új eljárás során sem keletkezett. Az alperes határozatában egyúttal kiegészítésként rögzítette, hogy az alperesi előzményi határozatára alapítottan elrendelt új eljárás során az elsőfokú adóhatóság felperest a 2016. július 19.-i ismételt meghallgatása során, jegyzőkönyvbe foglaltan hívta fel, hogy az új eljáráshoz kapcsolódóan további hozzáfűzni valója, illetve bizonyítási indítványa van-e. Mindezekre tekintettel az alperes, az ekörben előadott felperesi fellebbezésben foglaltakat, nem tekintette alaposnak.

- [14] Az alperes felperesnek a ... Kft. bankszámláiról felvett összegekkel kapcsolatban tett kifogásai tekintetében kiemelte, hogy álláspontja szerint az elsőfokú adóhatóság egyrészt helytállóan állapította meg, hogy a felperes által, a ... Kft. bankszámláiról felvett összegek felperes egyéb jövedelmét képezik, mivel ezen tényre alperes az alperesi előzményi határozatában is utalt. Egyebekben alperes határozatában utalt az előzményi alperesi határozatában foglalt új eljárás követelményére is, arra, hogy a ... Kft.-től felvett felperesi készpénzfelvételek mindegyikét értékelnie kellett az elsőfokú adóhatóságnak az új eljárás során. Az alperes határozatában, - figyelemmel a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 165. §-ában foglaltakra, valamint az Sztv. 169. § (2) és (4) bekezdésében foglaltakra, - kiemelte, hogy az új eljárás során, a ... Kft. vonatkozásában felperes részéről semmilyen iratanyag nem került sem az elsőfokú adóhatósághoz, sem az alpereshez benyújtásra, így a felvett készpénz befizetéseit igazoló pénzügyi számviteli bizonylatok nem kerültek a felperes részéről benyújtásra annak ellenére, hogy a befizetésről az Sztv. rendelkezései értelmében bizonylatot kell kiállítani.

Mindezek alapján az alperes határozatában kiemelte: az elsőfokú adóhatóság határozatában okszerűen állapította meg, hogy a ... Kft. vonatkozásában az Sztv.-ben foglaltak megsértésére került sor egyrészt, mivel a ... Kft. nem tett hiánytalanul eleget az Sztv.-ben előírt bizonylatolási, könyvvezetési, és beszámoló készítési kötelezettségének. Másrészt, ezáltal az alperes - az elsőfokú adóhatósággal egyezően - azt is bizonyítottan tekintette, hogy felperes a ... Kft. pénzforgalmi bankszámlájáról felvett pénzüsszegekkel sajátjaként rendelkezett, és ezen bevételeket megszerezte. Hangsúlyozta, hogy az ügyben keletkezett közigazgatási iratanyag alapján, és a lefolytatott bizonyítás ellenére nem állapítható meg, hogy felperes a felvett pénzüsszegeket mire fordította, azt a ... Kft. érdekében a ... Kft. működésére használta-e fel, a társaság pénztárába befizette-e, és egyáltalán milyen vállalkozási célból került sor ezen pénzüsszegek felvételére.

- [15] Az alperes határozatában az Szja.tv. 1. § (3)-(4) bekezdésében, az Szja.tv. 2. § (4) bekezdésében, továbbá az Szja.tv. 4. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakra utalással megállapította, hogy az elsőfokú adóhatóság okszerűen jutott azon megállapításra, hogy felperes 2011. évben mindösszesen 52.012.543 forint készpénzt vett fel a ... Kft. bankszámlájáról, az új eljárást megelőző eljárás során az elsőfokú adóhatóság előzményi elsőfokú határozatában rögzített 26.900.000 forint készpénzfelvétel helyett. Kiemelte, hogy azáltal, mely szerint felperes a hivatkozott pénzüsszegeket a ... Kft. bankszámlájáról felvette, bevételt szerzett, amely bevételt az Szja.tv. fő szabály szerint, vagyoni értékként bevételnek, jövedelemnek tekinti. Amennyiben ezen megszerzett bevétel nem sorolható az Szja.tv.-ben tételesen meghatározott kivételek közé, úgy ezen bevétel adókötelesnek minősül.

Egyik esete, hogy abban az esetben nem keletkezik jövedelem, ha ahhoz visszafizetési kötelezettség kapcsolódik azzal, hogy ennek bizonyítása a felperest terheli, azaz neki kell bizonyítania, hogy az általa megszerzett bevétel nem esik adókötelezettség alá. Az alperes határozatában kiemelte, hogy az elsőfokú adóhatóság - az alperesi előzményi határozata alapján lefolytatott új eljárás során, - okszerűen állapította meg, hogy felperes a ... Kft. bankszámláiról felvett pénzeszegekkel, sem magánszemélyként nem tudott elszámolni, sem a ... Kft., azaz a cég oldaláról nem tudott elszámolni. Hangsúlyozta, hogy az Szja.tv. alkalmazásában, egyéb hiteles bizonyíték híján, a felperes ide vonatkozó nyilatkozata nem bír relevanciával akörben sem, hogy a ... Kft.-nek 2011. évben milyen készpénzes kiadásai merültek fel, havonta.

- [16] Felperes állításával ellentétben, az elsőfokú adóhatóság az új eljárás során értékelt a felperes által felhívott, a ... Kft. alkalmazottainak bérfizetésre vonatkozó nyilatkozatait akként azonban, hogy ezen nyilatkozatok nem alkalmasak annak igazolására, hogy felperes a felvett összegekkel a ... Kft. felé elszámolt. Ide tartozóan emelte ki, hogy az ekörben tett elsőfokú adóhatósági megállapítást az alperes az előzményi alperesi határozatában, egyébként már helytállónak találta. Mindezen ténybeli körülmények tekintetében került sor az időközben felszámolás alá került ... Kft. vonatkozásában a felszámoló megkeresésére, annak megvizsgálására, hogy a ... Kft. iratanyaga fellelhető-e, és amennyiben igen, az kinél lelhető fel. Álláspontja szerint a felperes fellebbezésében foglalt előadást azon körülményt hiteltelenné teszi, hogy felperes az új eljárás során be tudott csatolni egy, a ... Kft.-től származó 2011. évre vonatkozóan kiállított keresetnyilvántartó lapot, amely 2015. év szeptemberében, azaz a ... Kft. felszámolási eljárása alatt került kiállításra, azaz a felperesi állítással szemben felperes a társaság iratanyagának átadását követően is hozzáfért a ... Kft. iratanyagaihoz.
- [17] Mindezek alapján, és arra tekintettel, hogy felperes az új eljárás során sem magánszemélyként, sem pedig a ... Kft. irányából nem tudott elszámolni az általa felvett készpénzeszegekkel, nem bírt relevanciával sem a felperes észrevételében, sem a felperes fellebbezésében foglalt, a felperes és ... között az üzletrész átruházására, illetve a ... Kft. iratanyag átadására vonatkozó nyilatkozatai, valamint ezen nyilatkozatok ellentmondásossága sem. Mindezek alapján az elsőfokú adóhatóság jogszerűen minősítette a felperes birtokába került összegeket felperes tárgyevi jövedelmeként egyéb jövedelemnek, figyelemmel az Szja tv. 28. §-ában foglaltakra. Hangsúlyozta, hogy felperesnek is, mint magánszemélynek rendelkeznie kell bizonylattal a ... Kft. bankszámláiról felvett összegek társaság érdekében történő felhasználásáról.

Tekintettel arra, hogy felperes ügye vonatkozásában az adóhatóság a felperest nem a ... Kft. teljes adózással kapcsolatos iratanyagának bemutatására, hanem a ... Kft. pénztárába történő be-, illetve kifizetésről kiállított pénztár-bizonylatok adózái példányainak bemutatására kötelezte, így ekörben az elsőfokú adóhatóság megállapítása és a hozzá kapcsolódó jogkövetkeztetése megalapozott. Mindezekre alapítottan egyúttal másodlagos azon körülmény, hogy a ... Kft.-nek a felperesi vizsgált időszakra vonatkozó (2011. év) iratanyaga kinél található, hiszen a ... Kft. pénztárába történő be-, illetve kifizetéssel kapcsolatban kiállított pénztár-bizonylatok egy-egy példányával felperesnek is rendelkeznie kellene, figyelemmel az Szja tv. 10. § (1) bekezdésére, valamint az Art. 47. § (3) és (6) bekezdésére, ugyanis a magánszemélyt is iratmegőrzési kötelezettség terheli.

- [18] Egyúttal az alperes határozatában rögzítette még, hogy az előzőekben rögzítettek figyelemmel nem bírt relevanciával azon körülmény sem, hogy a ... Kft. 2010. évre vonatkozó áfa analitikája, miként került az adóhatóság birtokába. Egyebekben az alperes határozatában rögzítette, hogy a hivatkozott nyilvántartást ... adta át az elsőfokú adóhatóság részére, a ... Kft.-nél lefolytatott

vizsgálat során. Egyebekben kiemelte, hogy azon körülmény, amely szerint a felszámolási eljárás a ... Kft.-vel szemben 2014. évben indult meg, még önmagában nem képezi akadályát annak, hogy a felszámolás alá került gazdasági társaság felszámolója egy későbbi időpontra adjon tájékoztatást arról, hogy a társaság korábbi képviselője a társaság iratanyagát a felszámoló rendelkezésére bocsájtotta-e, - a tény attól még tény marad.

- [19] Az alperes határozatában az elsőfokú adóhatóságnak a ... forgalmi rendszámú ... típusú gépjármű felperes általi megszerzésével összefüggésben tett megállapításai kapcsán, - a felperesi fellebbezésben foglaltakkal ellentétben - kiemelte, hogy az adóhatóság meghozott határozataiban nem állította, hogy felperes 2010. évben tagi kölcsönt nyújtott volna a ... Kft. részére. Éppen ellenkezőleg, az elsőfokú adóhatóság határozatában azt rögzítette, hogy a ... Kft.-nek 2010. december 31. napjáig nem állt fenn hiteltartozása a tulajdonosokkal szemben, azaz a felperesnek sem volt tagi kölcsönkövetelése a ... Kft.-től. Az alperes ezáltal egyetértett az elsőfokú adóhatóság ide vonatkozó azon következtetésével, hogy azon körülmény, hogy a ... Kft. a gépjármű-értékesítésből eredően, a felperessel szemben fennálló 3.800.000 forint összegű követeléséről lemondott, azt jelenti, hogy felperes ezen összeg erejéig jövedelmet szerzett. Mindezek alapján az ügyben szó sem volt arról, hogy a felperes engedte volna el a ... Kft. vele szemben fennálló tartozását. Az alperes a határozatában ekörben hivatkozott az Szja tv. 4. § (1)-(2) bekezdésében foglaltakra.
- [20] Az alperes felperes azon kifogása tekintetében, amely szerint az elsőfokú adóhatóság nem vette figyelembe az Art. 164. § (6) bekezdésében foglalt, az elévülési szabályokra vonatkozó észrevételét, és nem vizsgálta felül a hivatkozott jogszabályi előírásnak megfelelően az adóhatósági megállapításait, - alperesi határozatában kiemelte, hogy egyrészt a felperes vonatkozásában 2011. évre vonatkozó adómegállapításhoz való jog elévülése az új eljárás elrendelésére is tekintettel, nem állt be, az 2018. december 31-én következne be jogerős megállapítás hiányában. Másodsorban jogerős közigazgatási határozat hiányában, álláspontja szerint az ügyben nem lehet beszélni a végrehajtási jog megnyíltáról sem. Az alperes határozatában ekörben utalt még az Art. 164. § (1) bekezdésében, 164. § (13) bekezdés a) pontjában foglaltakra, továbbá az Art. 164. § (6) bekezdésében foglaltakra, valamint a Ket. 126. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra.
- [21] Az alperes határozatában összességében kiemelte, hogy álláspontja szerint az ügyben eljáró elsőfokú adóhatóság az elsőfokú adóhatósági eljárás során felmerült bizonyítékoknak a Ket. 50. § (6) bekezdésében foglalt, egyenkénti és összességében történő értékelését követően, az azon alapuló meggyőződése szerint állapította meg az ügy tényállását, és a felhívott jogszabályhelyek alapján helyesen vont a adózás alá egyéb jövedelemként az adózó által a ... Kft. pénzforgalmi bankszámlájáról eszközölt készpénz-felvételek összegét, valamint jogszerűen minősítette a ... Kft.-től megszerzett gépjármű - a felperes által meg nem fizetett - vételárát.

Felperes keresete

- [22] Felperes az alperesi határozattal szemben keresetet terjesztett elő. Felperes keresetében kérte a bíróságot, hogy az alperesi határozatot - az elsőfokú adóhatóság határozatára is kiterjedően - helyezze hatályon kívül, és egyúttal kötelezze az elsőfokú adóhatóságot új eljárás lefolytatására. Álláspontja szerint az alperes, illetve az elsőfokú adóhatóság ügyében 2011. év óta nem tudott szakmailag megalapozott döntést hozni. Kiemelte, hogy álláspontja szerint az alperesi határozat elkésett, az alperes határozatát a jogszabályi határidőt túllépve hozta meg, így ahhoz jogkövetkezmények nem fűzhetőek, tekintettel arra, hogy az alperes a másodfokú jogorvoslati eljárásban az ügyintézés határidejét a 2017. május 05. napján kelt, és 2017. május 10. napján postára

adott 2233676545 iktatószámú végzésével, 2017. május 07-i kezdettel 30 nappal meghosszabbította. Az alperes hivatkozott végzésében rögzítette, hogy a meghosszabbított ügyintézési határidő utolsó napja 2017. június 05. napja, amelyhez képest az alperes perbeli határozatát 2017. június 06. napján hozta meg.

- [23] Felperes keresetében sérelmezte továbbá, hogy álláspontja szerint az elsőfokú adóhatóság, valamint az alperes, az előzményi alperesi határozatra alapítottan elrendelt új eljárás során, a felperes által előterjesztett észrevételt teljesen figyelmen kívül hagyta. Rögzítette, hogy az új eljárás során eljáró elsőfokú adóhatóság meghozott elsőfokú határozatában, ismételten azokat a megállapításokat tette, amelyeket a korábbi alapeljárása részeként, mindannak ellenére, hogy az eljárás során a felperes bizonyítási indítványt terjesztett elő, amelyeket az elsőfokú adóhatóság és az alperes figyelmen kívül hagyott. Sérelmezte továbbá, hogy az alperes azáltal, hogy a megismételt eljárásban, ugyanaz az adóellenőr folytatta le a megismételt vizsgálatot, mint aki az alapeljárásban eljáró, megsértette ezáltal az egyenlő elbírálás és a fegyveregyenlőség elvét, így az adóhatóság részéről eljáró adóellenőr pártatlansága nem állapítható meg.
- [24] Álláspontja szerint az alapeljárás során kiadmányozott jegyzőkönyv, és meghozott elsőfokú adóhatósági határozat, valamint az új eljárásban kiadmányozott jegyzőkönyv és elsőfokú adóhatósági határozat alapján megállapítható, hogy az új eljárás során, az elsőfokú adóhatóság az előzményi alperesi határozatban foglalt utasításnak nem tett eleget, az adóhatóság a tényállás tisztázásával adós maradt, ezáltal a bizonyítási teher az alperesen van. Álláspontja szerint a keresetlevelében, a már felhívott, és az új eljárás során előterjesztett észrevétel részeként pontokba szedve cáfolta a megállapításokat tartalmazó ellenőrzési jegyzőkönyv szakmaiatlanságát. Fenntartotta azon álláspontját, mely szerint az Art. 121. §-ában foglaltakra alapítottan az észrevétel értékelésére, a hatósági eljárás részeként további bizonyítás lefolytatása nélkül is sor kerülhet.
- [25] Felperes keresetében az ügyben eljáró adóhatóságok által meg nem valósított, a tényállás tisztázásának elmulasztása körében hivatkozott az Art. 97. § (3)-(4) és (6) bekezdésében, továbbá a Ket. 50. § (1) bekezdésében foglaltakra, valamint figyelemmel arra, hogy a megelőző adóhatósági eljárás hivatalból indult, így a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 336/A. § (2) bekezdésében foglaltakra, továbbá a Kúria KGD2012.140. szám alatt közzétett eseti döntésében foglaltakra. Álláspontja szerint a megelőző közigazgatási eljárási szakaszban keletkezett és rendelkezésre álló dokumentumok igazolják, hogy a felperes, mint az eljárás ügyfele, az eljárás ügyfelét megillető, az iratokba történő betekintéssel, nyilatkozattétellel, a bizonyítékok megismerésével, továbbá további bizonyításra irányuló indítvány előterjesztésével összefüggő jogai gyakorlásában akadályoztatva volt; az adóhatóságok által, a bizonyítási eljárás befejezésével, nem volt lehetősége a bizonyítási cselekményeket megismerni, további indítványokat tenni, sőt az alperes még nyilatkozata, észrevétele kézhezvételét is letagadta. Mindezekre tekintettel tartotta fenn, hogy álláspontja szerint a jelen per tárgyát képező ügyben a bizonyítási teher az alperesen van.
- [26] Felperes keresetében előadta továbbá, hogy az alperes, az alperesi előzményi határozatára alapítottan elrendelt, új eljárás részeként 2016. október 24. napján helyreigazítást, illetve az általa, korábban az alapeljárás részeként adott nyilatkozatai bizonyos pontjainak visszavonását jelezte, az akkor eljáró elsőfokú adóhatóság részére, amelynek közlése állított hiányával kapcsolatos alperesi előadást érthetetlennek nevezett, mivel a postai értesítés szerint az adóhatóság ezen 2016. október 24-i észrevételét átvette. Ekörben sérelmezte, hogy az adóhatóság a 2016. október 24-i észrevételében foglaltakra sem az elsőfokú adóigazgatási eljárás, sem az alperes előtt folyamatban volt másodfokú eljárás során nem reagált, a felperestől újabb nyilatkozattételét sem szóban, sem írásban nem kérte, ezáltal a felperes által megjelölt körben, a tényállást nem tisztázta. Az ellenőrzési

szakban keletkezett iratanyag áttanulmányozása során további nyilatkozatkiegészítést szeretett volna tenni a felperes az ügyhöz kapcsolódóan, azonban az ügyben eljáró adóellenőr álláspontja szerint, ezekre nem volt kíváncsi. Az elsőfokú adóhatóság az új eljárás során újbóli meghallgatást nem fogadatosított, illetve további bizonyíték becsatolását nem kérte felperestől. Mindezek alapján, felperes álláspontja szerint alapos okkal feltételezte, hogy az adóhatóság munkavállalóinak nem is volt érdeke felperes ügyében tisztességes és pártatlan eljárás lefolytatása.

- [27] Felperes keresetében utalt azon ténybeli körülményekre, amely szerint az új, valamint az alapeljárás során is megtett több nyilatkozatában előadta és részletezte a ... Kft., mint társaság havi költségét. Álláspontja szerint az ellenőrzés ezen nyilatkozatát rögzítette is, azonban ekörben az adóhatóság adós maradt azzal, hogy a felperes által megnevezett munkavállalókat meghallgassa, igazolást kérve tőlük arra vonatkozóan, hogy munkabérüket miként, és hogyan kapták meg. Előadta, hogy az adóhatóság részére jegyzőkönyvbe foglaltnak is lenyilatkozta, amely szerint az alkalmazottak havi bére 600.000-700.000 forint összeget tett ki.
- [28]Érelmezte továbbá, hogy a ... Kft.-nél fennállt üzletrészét 2011. november 16. napján értékesítette ... részére, az üzletrész adásvételére vonatkozó szerződés a megelőző közigazgatási ügy iratanyagához becsatolásra került. Mindezek alapján álláspontja szerint a 2011. november 16. napját követően, de az ellenőrzési időszakkal érintett időszakban, készpénz-felvételeket jómaga eszközölni nem tudott, így azok terhére történő felróvása, nélkülöz minden jogalapot, főként úgy, hogy az adóhatóság az új eljárás során teljes mértékben adós maradt annak bizonyításával, hogy ezen összegeket felperes vette fel.
- [29] Felperes a ... Kft.-ben lévő üzletrésze átruházásával összefüggésben kiemelte, hogy álláspontja szerint mind az alapeljárásban, mind az új eljárás során az adóhatóságnak kötelezettsége lett volna felperes, valamint ... meghallgatott tanú által előadott nyilatkozatban foglalt ellentmondások feloldása. Ekörben példaként utalt az ellenőrzés részére átadott, 2010. évre vonatkozó Áfa-analitika és bevallás sorsára vonatkozóan is, amely szerint a megelőző eljárás során keletkezett iratanyagból nem állapítható meg, hogy miként került az adóhatóság birtokába 2010. évi Áfa-analitika és bevallás. Ugyancsak sérelmezte a ... Kft.-vel összefüggő üzletrész átruházás, valamint a ... Kft. nevében történő eljárás vizsgálata kapcsán, hogy sem az alapeljárás, sem az új eljárás során keletkezett közigazgatási iratanyagból nem derült ki számára, hogy ... 2012. március 27. napján kelt nyilatkozata, és a hozzá kapcsolódó információk miként jutottak az adóhatóság birtokába, és az ekörben rögzítettek miatt tartja fontosnak az adóhatóság határozatában rögzíteni.
- [30] Felperes keresetében kifogásolta, hogy az ügyben eljáró elsőfokú adóhatóság és az alperes felperest kötelezte a ... Kft.-vel kapcsolatos iratok átadására, és azok bemutatására, mindannak ellenére, hogy ezen társaságot 2011. évben értékesítette. Életszerűtlennek tartotta, hogy az elsőfokú adóhatóság nyilatkozattételre szólította fel a társaság időközbeni felszámolóját 2015. évben a tekintetben, hogy a társaság iratanyagát bocsássa az adóhatóság rendelkezésére, mivel ezen eseménynek álláspontja szerint nem volt köze a személyét érintve lefolytatott vizsgálathoz, tekintettel arra, hogy a társaság felszámolása 2014. évben indult meg. Álláspontja szerint a felülvizsgálni kért alperesi határozatban rögzített „vélemény” körében az alperes nem adott tényszerű és okszerű magyarázatot a hatósági megállapításaira vonatkozóan, így követelte ekörben tényszerű magyarázat megtételét. Álláspontja szerint az alperesnek, illetve az elsőfokú adóhatóságnak a határozati megállapítása körében az Art. 38. § (3) bekezdésére alapított jogkövetkeztetése téves, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint nincs törvényi megkötés arra vonatkozóan, hogy a munkavállalók havi járandóságát ne lehessen kifizetni készpénzben.

- [31] Keresetében is előterjesztve, fenntartotta arra vonatkozó jogállítást, amely szerint a jogerős adóhatósági határozatban rögzített azon megállapítás, mely szerint a ... forgalmi rendszámú gépjármű 3.800.000 forintos vételárát, mint elengedett tartozást, az adózó egyéb jövedelmének minősítette az adóhatóság, minden jogalapot nélkülöz. Kiemelte, hogy sem az alapeljárás, sem az új eljárás során nem tett nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy nyújtott volna a társaság részére 2010. évben tagi kölcsönt. Álláspontja szerint az alperes ekörben sem igazolta az állításait, illetve azzal kapcsolatban nem került rögzítésre semmi az alperesi határozatban, hogy az ellenőrzés vizsgálta-e, a társaság fizetett-e cégautó-adót, vagy volt-e tulajdonában gépjármű. Álláspontja szerint az alperesi határozatban és az elsőfokú adóhatósági határozatban szereplő azon megállapítás, mely szerint valóban elengedett követelésen alapulna a gépjármű, - akkor ez esetben a gépjármű nem lenne a birtokában, de mivel adásvételi szerződés készült, így az általa befizetett összeg fejében szerezte meg a gépjármű tulajdonjogát.
- [32] Felperes keresetében sérelmezte továbbá, hogy az adóhatóság nem vette figyelembe a lefolytatott eljárás során az Art. 164. § (6) bekezdésében foglalt elévülési szabályt. Mindezek alapján nem vizsgálta felül a hivatkozott rendelkezésnek nem megfelelő, vonatkozó hatósági megállapításait. elperes a keresetében utalt még az Art. 1. § (1), (3) bekezdésében, valamint az Art. 2. § (1) bekezdésében foglaltakra a per tárgyát képező, megelőző eljárás során a vonatkozó alapelvek betartása követelményére.
- [33] Felperes a bíróságnál 9. sorszám alatt lajstromozott beadványában, illetve a per tárgyalásán semmisségi kifogást is előterjesztett. Arra hivatkozott, hogy az alperesi határozaton nem az aláírásra jogosultként nyomtatásban feltüntetett ... igazgató aláírása szerepel, hanem egy kézzel írt „h” betű, és egy olvashatatlan aláírás. Mindezek alapján álláspontja szerint nem megállapítható, hogy az alperesi határozatnak ki volt a kiadmányozója, ezért az alperesi határozat nem felel meg a Ket. 72. § (1) bekezdés f) pontjában foglalt rendelkezésnek, ezért semmis.

Alperes érdemi ellenkérelme

- [34] Alperes érdemi ellenkérelmében felperes keresetének elutasítását, és felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Alperes érdemi ellenkérelmében bevezetésként kiemelte, hogy az ügyben eljáró adóhatóságok eleget tettek a tényállás tisztázására és bizonyítási kötelezettségüknek; mind az elsőfokú mind az alperesi határozatban levont ténybeli és jogi következtetések helytállóak.
- [35] Alperes érdemi ellenkérelmében felperes első kereseti vitatásával összefüggésben kiemelte, hogy a megelőző eljárás során 2017. június 5. napja, munkaszüneti nap volt. Figyelemmel a Ket. 65. § (3) bekezdésére. álláspontja szerint per tárgyát képező, megelőző közigazgatási eljárás során az ügyintézésre nyitva álló határidő a legközelebbi munkanapon, azaz 2017. június 6. napján járt le. Mindezekre tekintettel, álláspontja szerint az alperesi határozat határidőben került kiadmányozásra, így felperes kereseti vitatása alaptalan.
- [36] Alperes felperesnek a határozat kiadmányozásával összefüggő semmisségi okra való hivatkozása körében előadta, hogy felperes semmisségi kifogása alaptalan, ugyanis az alperesi határozatot az alperes igazgató-helyettese írta alá, ezért az megfelel a Ket. 72. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltaknak. Ennek alátámasztására hivatkozással, a peres eljárás részéül becsatolta a kiadmányozás és a helyettesítés rendjéről szóló szabályzatát, amely szerint az igazgató nevének és munkakörének feltüntetésével gyakorolja a kiadmányozás jogát. Akadályoztatása, távolléte esetén az igazgató neve mellett a „h.” jelzés alkalmazásával a helyettesítő ír alá. A perbeli esetben a „h.” megjegyzés az aláíró neve mellett szerepel, és egyúttal az alperesi határozaton megtalálható egy ...

igazgatóhelyettes feliratú pecsét is, így az alperesi határozatból kiderül, hogy a kiadmányozás kitől, és milyen jogcímen származik.

- [37] Alperes álláspontja szerint felperes keresetében alaptalanul sérelmezte az eljáró revizorok személyét, illetve ezzel összefüggő kereseti vitatása nem alapos, amelyre tekintettel fenntartotta az ügyben az alperesi határozatban rögzítetteket. Kiemelte továbbá, hogy felperes az új eljárás során előterjesztett észrevételében a korábban már előadott álláspontját, illetve kifogásait ismételte meg. Felperes tényállításával ellentétben a felperesi észrevétel bizonyítási indítvány nem tartalmazott, így az ügyben további bizonyítás lefolytatása nem vált szükségessé. Álláspontja szerint felperes keresete részeként szintén alaptalanul kifogásolta, amely szerint az ügyben eljáró hatóság nem bocsátotta felperes rendelkezésére az iratanyagot így felperesnek, állítása szerint nincs tudomása az adóhatóságnál lévő iratanyag összetételéről. E körben alperes hivatkozott az Art 100. § (3) bekezdésében foglaltakra. Egyúttal felperes állításával ellentétben, felperes az új eljárás során iratbetekintési joga gyakorlásával nem élt, mindannak ellenére, hogy iratbetekintési joga a megelőző közigazgatási, így az új eljárás során is biztosított volt.
- [38] Alperes érdemi ellenkérelmében szintén fenntartotta azon határozati megállapítását, amely szerint felperes hivatkozott, 2016. október 24-i keltű beadványa nem érkezett meg az adóhatósághoz. Ismételten előadta, hogy felperes ezen beadványa közlését, és előterjesztését a védirat előterjesztése napjáig nem igazolta az adóhatóságnál. Hangsúlyozta, mindennek ellenére felperesnek a megelőző közigazgatási eljárás során bármikor lehetősége lett volna nyilatkozni, ettől elzárva nem volt, illetőleg attól sem volt elzárva, hogy az új eljárás során további bizonyítékot, bizonyítékokat terjesszen elő. Az alperes érdemi ellenkérelmében is kiemelte, hogy felperes kereseti vitatásától eltérően, az új eljárás során az elsőfokú adóhatóság eleget tett az előzményi alperesi határozatban foglalt iránymutatásnak, és kötelezésnek. Felperesi tényelőadással ellentétben, a tényállás hiánytalan tisztázása céljából, számos eljárási, bizonyítási cselekmény folytatott le, valamint bizonyítékot szerzett be, amelyek mind a vizsgálati ellenőrzési jegyzőkönyvben, mind az elsőfokú határozatban rögzítése és értékelésre kerültek. Mindezekből következően felperesnek e körben előterjesztett kereseti kifogása sem helytálló.
- [39] Alperes érdemi ellenkérelmében ugyancsak kiemelte, hogy nem ért egyet felperes azon kereseti vitatásával, mely szerint az adóhatóság „minden magyarázat nélkül átírta” volna a felperesi jövedelemigazolást. E körben fenntartott az alperesi határozatban már rögzítetteket, kiemelve, hogy az elsőfokú adóhatóság határozata 4. és 5. oldalán részletesen rögzítette, hogy az ide vonatkozóan keletkezett és értékelt bizonyítékok összevetése és értékelése során az adóhatóság miért az ún. kontroll adatszolgáltatások adatait fogadta el. Alperes felperes ezen jövedelmi eleme vizsgálatához kapcsolódóan kiemelte még, hogy felperes az új eljárás során, ide tartozóan további, értékelést igénylő okirati bizonyítékot nem bocsátott az adóhatóság rendelkezésére, mivel felperes nyilatkozata szerint is, ezen jövedelmi eleméhez kapcsolódóan további bizonyíték nem áll a rendelkezésére.
- [40] Alperes érdemi ellenkérelmében rögzítette még, hogy felperes kereseti vitatásától eltérően az alap eljárás során, az alperes már előzményi alperesi határozatában is rögzítette, hogy az elsőfokú adóhatóság már előzményi elsőfokú határozatában, az alap elsőfokú eljárás részeként feltárt összegeket, amelyek a ... Kft. bankszámlájáról kerültek felvételre, - felperes egyéb jövedelmét képezik. Ismételten utalt arra, hogy az alperes előzményi alperesi határozatában, ekörben arra utasította az adóhatóságot, hogy a ... Kft. bankszámlájáról történő készpénzfelvételeket teljeskörűen vegye figyelembe és vizsgálja meg. Egyúttal utalt arra, hogy az alperes ide kapcsolódó határozati megállapításának alapját, részben a ... Zrt. által kiadott pénzügyi adatszolgáltatás, igazolás

képezi, amelyikből kitűnt, hogy felperes, állításával ellentétben, a ... Kft. 2011. november 16-i értékesítését követően is kizárólagos jogosultsággal rendelkezett a ... Kft. pénzforgalmi bankszámlája felett egészen, 2013. július 25. napjáig Mindezek alapján, alperes álláspontja szerint a beszerzett bizonyítékok alapján, hitelt érdemlő módon megállapítást nyert, hogy felperes 2011. évben mindösszesen 52.012.543 forint készpénzt felvett a ... Kft. bankszámlájáról. Alperes érdemi ellenkérelmében, a ... Kft. bankszámlájáról történő készpénzfelvételekkel, illetve annak ténybeli körülményeivel kapcsolatban, fenntartotta az alperesi határozatban foglalt megállapításokat.

[41] Alperes érdemi ellenkérelmében a társaság iratanyagának fellelhetőségével összefüggésben, egyrészt kiemelte, hogy felperesi előadással ellentétben, az adóhatóság felperest kizárólag a társaság pénztárába történő be-, illetve kifizetésről kiállított pénztárbizonylatok felperesi példányainak bemutatására kötelezte, és nem általában a ... Kft. teljes adózással kapcsolatos iratanyagának bemutatására. Másodsorban hangsúlyozta, hogy azon körülmény, hogy az adott ellenőrzéssel érintett, vizsgált időszakban a társaság iratanyaga kinél, így a felszámolónál található-e meg, másodlagos körülmény. Ekörben mind az elsőfokú adóhatóság, mind alperes törvényesen járt el, amikor megkereste a társaság felszámolóját, az ellenőrzéssel érintett időszakban esetlegesen fellelhető a társaság iratanyagának adóhatóság részére történő bemutatására vonatkozólag. Alperes a társaság iratanyaga fellelhetőségével összefüggésben hivatkozott még arra, hogy a felperes által, a megelőző közigazgatási eljárás során becsatolt, a ... Kft.-től származó, 2011. évre vonatkozó keresetnyilvántartó lap 2015. év szeptember hónapjában került kinyomtatásra, annak tanúsága szerint, így felperes állításával ellentétben nem kizárólag a társaság értékesítését, hanem a felszámolás elrendelését követően, és a társaság iratanyagának átadását követően is hozzáfért a ... Kft. anyagaihoz. Mindezekre tekintettel, a felperes keresetében felhívott, a felperes és ... között, a ... Kft.-vel összefüggésben, a társaság iratanyaga valamely részének átadás-átvételével összefüggő nyilatkozatok esetleges ellentmondásossága az ügyben nem bír döntő relevanciával. Végezetül hangsúlyozta, hogy a ... Kft. felszámolási eljárása 2014. évben indult meg, ugyanakkor nincs akadálya annak, hogy a felszámoló egy későbbi időpontban adjon tájékoztatást arra vonatkozóan, hogy a társaság iratanyagát a társaság korábbi képviselője a felszámoló rendelkezésére bocsátotta-e.

[42] Az alperes érdemi ellenkérelmében ugyancsak fenntartotta a ... forgalmi rendszámú, ... típusú gépjármű megszerzésével összefüggésben az adóhatósági határozatban foglalt ténymegállapításokat és hozzá kapcsolódó jogkövetkeztetéseket. Egyúttal a felperes keresetében felhívott, az Art. 164. § (6) bekezdésének alkalmazása kapcsán fenntartotta az alperesi határozatban foglalt határozati megállapítást, figyelemmel arra, hogy az alperesi határozat részletesen reagál ezen jogszabályi rendelkezés alkalmazásának „idő előtti” voltára. Mindezekre tekintettel a perben alperes érdemi ellenkérelmében kérte a bíróságot, hogy felperes keresetét utasítsa el, és egyúttal kötelezze felperest alperesnek a perrel összefüggésben felmerült perköltsége megfizetésére.

Alkalmazott jogszabályok

[43] A bíróság a felperesi keresettel támadott alperesi határozatot a

közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. §-a, valamint a Pp. 324. § (2) bekezdés a) pontja és a Pp. 339/A. §-a értelmében, a meghozatalakor hatályban volt jogszabályok és fennálló tények alapján, a kereset és az érdemi ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, a tényállást a peres felek nyilatkozatai, továbbá a közigazgatási és peres iratok tartalma alapján állapította meg.

A Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiumának 1/2011. (V.9.) KK véleménye szerint a fél a közigazgatási szerv határozatának felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozva kérheti; keresetében anyagi és eljárási jogszabálysértésre hivatkozhat, és arra is, hogy a határozat meghozatalakor az alkalmazott jogszabályt tévesen értelmezték. Ezekben a perekben a bíróság elsősorban azt vizsgálja: a határozat megfelel-e az anyagi jogszabályoknak. Önmagában eljárási jogszabálysértés miatt csak akkor van helye hatályon kívül helyezésnek, ha az eljárási jogszabálysértés a döntés érdemére is kihatott. Ugyanakkor a közigazgatási ügy tárgyával közvetlen összefüggésben nem lévő eljárási szabálysértés is kihat az ügy érdemére. A hatósági határozatok tekintetében a Ket. 111. § (1) bekezdése e kérdésről kifejezetten is rendelkezik, e vélemény szerinti értelmezés azonban valamennyi közigazgatási perre irányadó.

A Pp. 324. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valónak fogadja el.

A Ket. ügyre vonatkozó, alábbi rendelkezései szerint:

Ket. 50. § (1) A hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le.

50. § (6) A hatóság a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékeli, és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

Az Art. ügyre irányadó, alábbi rendelkezései szerint:

Art. 1. § (7) A szerződést, ügyletet és más hasonló cselekményeket valódi tartalmuk szerint kell minősíteni. Az érvénytelen szerződésnek vagy más jogügyletnek az adózás szempontjából annyiban van jelentősége, amennyiben gazdasági eredménye kimutatható.

Art. 38. § (3) A pénzforgalmi számlanyitásra kötelezett adózó - törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában - a készpénzben teljesíthető fizetések céljára szolgáló pénzeszközök kivételével köteles pénzeszközeit pénzforgalmi számlán tartani, pénzforgalmát pénzforgalmi számlán lebonyolítani, s ennek érdekében pénzforgalmi számlaszerződést kötni.

Art. 47. § (3) Az iratokat az adózónak a nyilvántartás módjától függetlenül az adó megállapításához való jog elévüléséig, a halasztott adó esetén a halasztott adó esedékessége naptári évének utolsó napjától számított 5 évig kell megőriznie.

47. § (6) A magánszemély az iratait maga köteles megőrizni. Ha az adókötelezettség a magánszemély halála miatt szűnt meg, az iratokat a vele közös háztartásban élt hozzátartozója, ennek hiányában az örökös köteles az állami vagy az önkormányzati adóhatósághoz továbbítani.

Art. 97. § (3) Az adóellenőr az ellenőrzés során köteles a tényeket, körülményeket, adatokat értékelni, az adózót, képviselőjét, meghatalmazottját, alkalmazottját az ellenőrzés során tett megállapításairól tájékoztatni. Az adóellenőr köteles az adózó által felajánlott bizonyíték visszautasítását előzetesen szóban, majd az ellenőrzésről szóló jegyzőkönyvben írásban is indokolni.

97. § (4) Az ellenőrzés során a tényállást az adóhatóság köteles tisztázni és bizonyítani, kivéve, ha törvény a bizonyítást az adózó kötelezettségévé teszi.

97. § (5) Bizonyítási eszközök és bizonyítékok különösen: az irat, a szakértői vélemény, az adózó, képviselője, alkalmazottja, illetőleg más adózó nyilatkozata, a tanúvallomás, a helyszíni szemle, a próbavásárlás, a fel nem fedett próbavásárlás, a próbagyártás, a helyszíni leltározás, más adózók

adatai, az elrendelt kapcsolódó vizsgálatok megállapításai, az adatszolgáltatás tartalma, más hatóság nyilvántartásából származó vagy nyilvánosan elérhető elektronikus adat, információ.

97. § (6) Az adóhatóság a tényállás tisztázása során az adózó javára szolgáló tényeket is köteles feltárni. A nem bizonyított tény, körülmény - a becslési eljárás kivételével - az adózó terhére nem értékelhető.

Art. 99. § (2) Ha az adózót adómentesség, adókedvezmény illeti meg, ezt okirattal vagy más megfelelő módon köteles bizonyítani.

Art. 164. § (1) Az adó megállapításához való jog annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az adóról bevallást, bejelentést kellett volna tenni, illetve bevallás, bejelentés hiányában az adót meg kellett volna fizetni. A költségvetési támogatás igényléséhez, a túlfizetés visszaigényléséhez való jog - ha törvény másként nem rendelkezik - annak a naptári évnek az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el, amelyben az annak igényléséhez való jog megnyílt. Az elévülés hat hónappal meghosszabbodik, ha az adóbevallás késedelmes benyújtásakor, illetve a költségvetési támogatás igénylésekor az adómegállapításhoz, illetve a költségvetési támogatás igényléséhez való jog elévüléséig kevesebb mint hat hónap van hátra.

(6) Az adótartozás végrehajtásához való jog az esedékesség naptári évének az utolsó napjától számított 5 év elteltével évül el. Amennyiben az adóhatóság végrehajtási cselekményt foganatosított, az elévülés 6 hónappal meghosszabbodik. Az adóbevallás késedelmes benyújtása esetén az adótartozás végrehajtásához való jog elévülése megszakad. Ha az adózó ellen felszámolási eljárás indul, az adótartozás végrehajtásához való jog elévülése a felszámolás kezdő időpontjával megszakad, és az elévülés a felszámolási eljárás befejezéséről hozott döntés jogerőre emelkedését követő napon újból megkezdődik. Ha az adó, a bírság és a jogosulatlanul igénybe vett költségvetési támogatás végrehajtásához való jog elévült, a tartozást terhelő késedelmi pótlékot is elévültnek kell tekinteni.

(13) Az adó megállapításához való jog elévülése 12 hónappal meghosszabbodik,

a) egy alkalommal, ha a felettes adóhatóság a másodfokú eljárás keretében,
új eljárás lefolytatását rendeli el.

Az Szja.tv. ügyre vonatkozó, alábbi rendelkezései szerint:

Szja.tv. 1. § (3) A magánszemély minden jövedelme adóköteles. Ettől eltérő szabályt, az adóból kedvezményt a kivételes célok érdekében - e törvény alapelveinek figyelembevételével - csak törvény állapíthat meg. Az adó alapja az adóköteles bevételből megállapított, e törvény rendelkezései szerinti levonásokkal csökkentett jövedelem és az adóalap-növelő tételek összege.

Szja.tv. 2. § (4) A belföldi illetőségű magánszemély adókötelezettsége összes bevételére kiterjed (teljes körű adókötelezettség). A külföldi illetőségű magánszemély adókötelezettsége kizárólag a jövedelemszerzés helye alapján belföldről származó, vagy egyébként nemzetközi szerződés, viszonyosság alapján a Magyar Köztársaságban adóztatható bevételére terjed ki (korlátozott adókötelezettség).

A jövedelem, a bevétel és az elismert költség fogalmát, körét az Szja.tv. 4. § (1)-(3) bekezdése határozza meg.

Szja.tv. 8. § (1) Az e törvény hatálya alá tartozó jövedelem után az adó mértéke - ha e törvény másként nem rendelkezik - az adóalap 16 százaléka.

Szja.tv. 10. § (1) A magánszemély az 5. számú melléklet és a törvény előírásainak megfelelően alap- és kiegészítő nyilvántartásokban, időrendben, folyamatosan nyilvántart és rögzít minden olyan adatot, amely az adókötelezettség betartásához utólagosan is ellenőrizhető módon szükséges.

Szja.tv. 28. § (1) Egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést nem tartalmaz, azzal, hogy - a költségelszámolásra vonatkozó rendelkezéseket is figyelembe véve - a bevételnek nem része a megszerzése érdekében a magánszemély által viselt szabályszerűen igazolt kiadás.

Az Sztv. ügyre irányadó, alábbi rendelkezései szerint:

Sztv. 165. § (1) Minden gazdasági műveletről, eseményről, amely az eszközök, illetve az eszközök forrásainak állományát vagy összetételét megváltoztatja, bizonylatot kell kiállítani (készíteni). A gazdasági műveletek (események) folyamatát tükröző összes bizonylat adatait a könyvviteli nyilvántartásokban rögzíteni kell.

(2) A számviteli (könyvviteli) nyilvántartásokba csak szabályszerűen kiállított bizonylat alapján szabad adatokat bejegyezni. Szabályszerű az a bizonylat, amely az adott gazdasági műveletre (eseményre) vonatkozóan a könyvvitelben rögzítendő és a más jogszabályban előírt adatokat a valóságnak megfelelően, hiánytalanul tartalmazza, megfelel a bizonylat általános alakai és tartalmi követelményeinek, és amelyet - hiba esetén - előírászerűen javítottak.

(3) A bizonylatok feldolgozási rendjének kialakításakor figyelembe kell venni a következőket is:

a) a pénzeszközöket érintő gazdasági műveletek, események bizonylatainak adatait késedelem nélkül, készpénzforgalom esetén a pénzmozgással egyidejűleg, illetve bankszámla forgalomnál a hitelintézeti értesítés megérkezésekor, az egyéb pénzeszközöket érintő tételeket legkésőbb a tárgyhot követő hó 15-éig a könyvekben rögzíteni kell;

b) az egyéb gazdasági műveletek, események bizonylatainak adatait a gazdasági műveletek, események megtörténte után, legalább negyedévenként, a számviteli politikában meghatározott időpontig (kivéve, ha más jogszabály eltérő rendelkezést nem tartalmaz), legkésőbb a tárgynegyedévet követő hó végéig kell a könyvekben rögzíteni.

(4) A főkönyvi könyvelés, az analitikus nyilvántartások és a bizonylatok adatai közötti egyeztetés és ellenőrzés lehetőségét, függetlenül az adathordozók fajtájától, a feldolgozás (kézi vagy gépi) technikájától, logikailag zárt rendszerrel biztosítani kell.

Sztv. 169. § (2) A könyvviteli elszámolást közvetlenül és közvetetten alátámasztó számviteli bizonylatot (ideértve a főkönyvi számlákat, az analitikus, illetve részletező nyilvántartásokat is), legalább 8 évig kell olvasható formában, a könyvelési feljegyzések hivatkozása alapján visszakereshető módon megőrizni.

(3) A szigorú számadású bizonylatok rontott példányaira is vonatkozik a (2) bekezdés szerinti megőrzési kötelezettség.

(4) A megőrzési időn belüli szervezeti változás (ideértve a jogutód nélküli megszűnést is) nem hatálytalanítja e kötelezettséget, így az (1), illetve (2) bekezdés szerinti bizonylatok megőrzéséről a szervezeti változás végrehajtásakor intézkedni kell.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

Felperes keresete nem alapos.

[44] A bíróság bevezetesként rögzíti, tekintettel arra, hogy az alperes előzményi alperesi határozatára alapítottan lefolytatott új eljárás során, az elsőfokú adóhatóság és alperes felperes adóigazgatási ügyében meghozott közigazgatási döntésében a tényállást felállította, így felperes ide

vonatkozó jogkövetkeztetésével ellentétben, a közigazgatási eljárásban a határozatának tényállását, megállapításait az adóhatóság köteles bizonyítani, ugyanakkor a közigazgatási eljárást követő perben - felperesnek a Pp. 336/A. § (2) bekezdésére alapított kereseti vitatásával ellentétben - felperes kötelezettsége keresetének, így annak bizonyítása, hogy jogszabálysértő az általa felülvizsgálni kért közigazgatási határozat. Azt a kereseti állítást, hogy az adóhatóság megállapításai nem bizonyított tényeken alapulnak, hogy a bizonyítási eljárás jogszabálysértő volt, illetve, hogy nem megfelelőek, avagy hiányosak az alkalmazott bizonyítékok, a perben a felperesnek kell bizonyítania. (AVÉ 2011/ <<https://uj.jogtar.hu/>>8, <<https://uj.jogtar.hu/>>12 <<https://uj.jogtar.hu/>>., AVÉ 2014/11.). Ugyanis, amíg a közigazgatási eljárásban a fél előadása az Art. 97. § (5) bekezdése értelmében bizonyíték, addig a bíróság álláspontja szerint a Pp. 324. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében nem: azaz állításait felperes a per során bizonyítani köteles.

[45] Felperes keresetében részben eljárásjogi, részben anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozott. A bíróság elsőként a felperes keresete részeként állított eljárásjogi jogszabálysértéseket vizsgálta meg, tekintettel arra, hogy amennyiben az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés kerül megállapításra, úgy az anyagi jogi jogszabálysértések vizsgálatára a perben már nem is kerülhet sor.

[46] A bíróság felperesnek a Ket. 72. § (1) bekezdés f) pontjára alapított semmisségi kifogása kapcsán kiemeli, hogy a felperesi kereset alapján keletkezett, a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti per lefolytatásának időszaka alatt, a Kúria Közigazgatási-Munkaügyi-Polgári Jogegységi Tanácsa 2019. január 15. napi jogegységi ülésén meghozott 1/2019. KMPJE jogegységi határozatában (a továbbiakban: 1/2019. KMPJE határozat) rögzítette az alábbiakat:

1. A közigazgatási döntés semmisségét a Ket. 121. § (1) bekezdésében, valamint külön törvényben meghatározott semmisségi okok alapozzák meg. A semmisségi okok köre jogértelmezéssel nem bővíthető.

2. A közigazgatási döntés kiadmányozójának aláírásával kapcsolatos hiba vagy hiányosság önmagában semmisséget nem eredményez, hanem eljárási jogszabálysértésnek minősül.

3. A Kúria felülvizsgálati eljárásban a közigazgatási döntés semmisségének a megállapítására hivatalból bizonyítást nem folytat le, a közigazgatási döntés nyilvánvaló semmisségét azonban hivatalból észlelheti. Nyilvánvalóan semmis a közigazgatási hatóság döntése, ha annak megállapításához külön bizonyításra nincs szükség.

4. A közigazgatási perben eljáró bíróság az elsőfokú hatósági döntés semmissége esetén a másodfokú hatósági döntést hatályon kívül helyezi és az elsőfokú döntést megsemmisíti.

[47] A bíróság a felperes által felhívott semmisségi kifogás kapcsán kiemeli, hogy a semmisségi kifogás alapját az képezte, amely szerint a sérelmezett alperesi határozatból nem derül ki, hogy a kiadmányozó a hatáskörrel feljogosított személy nevében, az ő megbízásából jár-e el. A bíróság ide tartozóan emeli ki, hogy a Kúria felhívott 1/2019. KMPJE határozat 2. pontja alapján, a közigazgatási döntés kiadmányozójának aláírásával kapcsolatos hiba vagy hiányosság - ideértve a kiadmányozással összefüggő, perbeli esetet is, - önmagában semmisséget nem eredményez, hanem eljárási jogszabálysértésnek minősül, minősülhet. A Ket. 121. § (1) bekezdés b) pont első fordulata szerinti semmisséget a hatáskör hiánya alapozza meg (1/2019. KMPJE határozat III.4. pontja), és ezzel egyidejűleg a hatáskör gyakorlásának részét képező kiadmányozási jog átengedése nem azonos a hatáskör átruházása Ket. 19. § (3) bekezdésében szabályozott esetével (1/2019. KMPJE határozat III.5. pontja).

- [48] Mindezekből következően a Ket. 121. § (1) bekezdés b) pontja szerinti semmisségi okot a hatáskör hiánya jelenti. E rendelkezés ilyen jogkövetkezmenyt az aláírással kapcsolatos esetleges szabálytalansághoz nem fűz. Ennek azért is van jelentősége, mert a Pp. 336/A. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra figyelemmel a semmisségi ok vizsgálata hivatalbóli bizonyítást tesz lehetővé, vagyis a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság a hatáskör megtartottságát erre irányuló kereseti kérelem hiányában is ellenőrizheti (1/2019. KMPJE határozat III.5.4. alpontja). Ezáltal, az előzőekből következik, hogy a hatáskör meglétét vagy hiányát nem a kiadmányozó aláírásának olvashatósága vagy a helyettesítés rendjének megtartottsága dönti el, hanem az, hogy az eljárás egészéből, az egyes eljárási cselekményekből, a döntés külső megjelenéséből, tartalmából megállapítható-e, hogy ténylegesen melyik hatóság járt el, továbbá, hogy e hatóságnak volt-e jogszabályon alapuló hatásköre az ügyben való eljárásra, döntéshozatalra (1/2019. KMPJE határozat III.5.5. alpontja).
- [49] Alperes a perben e körben előadta, hogy az alperesi határozatot az alperes igazgató-helyettese írta alá. Ennek alátámasztására hivatkozással, a peres eljárás részéül becsatolta a kiadmányozás és a helyettesítés rendjéről szóló szabályzatát, amely szerint az igazgató nevének és munkakörének feltüntetésével gyakorolja a kiadmányozás jogát. Akadályoztatása, távolléte esetén az igazgató neve mellett a „h.” jelzés alkalmazásával a helyettesítő ír alá. Utalt még azon ténybeli körülményre, hogy a perbeli esetben a „h.” megjegyzés az aláíró neve mellett szerepel, és egyúttal az alperesi határozaton megtalálható egy ... igazgatóhelyettes feliratú pecsét is, így az alperesi határozatból kiderül, hogy a kiadmányozás kitől, és milyen jogcímen származik.
- [50] A bíróság fentiek alapján, alperes érdemi ellenkérelmében is foglaltakra tekintettel, egyrészt megállapította, hogy a jelen per tárgyát alperesi határozat meghozatala vonatkozásában arra utaló tény vagy adat a per során nem merült fel, hogy ezen közigazgatási szerv hatáskör hiányában járt volna el. A bíróság másrészt megállapította, hogy a perbeli esetben arra utaló, más adat vagy tény, hogy az alperesi nyilatkozat tartalmával ellentétesen a felülvizsgálat tárgyát képező alperesi határozatot ne a kiadmányozás helyettesítési rendjének megfelelően, az alperes igazgató-helyettese írta volna alá, nem merült fel. A „h.” megjegyzés az aláíró neve mellett szerepel, és egyúttal az alperesi határozaton megtalálható egy ... igazgatóhelyettes feliratú pecsét is, - így mindezen tényadatok valósággal való egyezsége fennálltára tekintettel, a bíróság megállapította, hogy az alperesi határozat kiadmányozása - a kiadmányozás szabályszerű helyettesítése okán - megfelel a Ket. 72. § (1) bekezdés f) pontjában foglaltaknak, azt kielégíti, és egyúttal a per tárgyát képező perbeli ügyben, az alperesi határozattal összefüggésben eljárási jogszabálysértés gyanúoka sem merül fel. Így a bíróság felperes ezen kereseti vitatását, annak alaptalanságára tekintettel elutasította.
- [51] A bíróság felperesnek az ügyintézési határidő be nem tartottságára irányadó kereseti vitatásával összefüggésben - felperes kereseti vitatásától eltérően -, megállapította, hogy alperes a per tárgyát képező, megelőző közigazgatási eljárás során határozatát a reá vonatkozó, az ügyintézésre irányadó jogszabályi határidőn belül hozta meg, figyelemmel arra, hogy alperesi tényállítással egyezően a per tárgyát képező ügyben az ügyintézésre nyitvaálló utolsó határnap 2017. június 5. napjára esett, amely ugyanakkor munkaszüneti nap volt (Pünkösdhétfő), így a bíróság megállapítása szerint alperes az Art. 5. § (2) bekezdése alapján, az ügyintézési határidőre vonatkozólag megfelelőképpen alkalmazandó, a Ket. 65. § (3) bekezdés figyelembevételével, az alperesi határozat meghozatala vonatkozásában, a reá irányadó törvényi határidő betartásával járt el.
- [52] A bíróság felperes azon kereseti vitatása körében, amely szerint a megelőző eljárás során az egyenlő elbírálás elve és a fegyveregyenlőség elve sérült, mivel a megismételt vizsgálatot ugyanazon adóellenőr folytatta le, aki az alapeljárás során is eljár - kiemeli, hogy alperes a per tárgyát képező,

felülvizsgált határozatában ugyan ide nem vonatkozó, hatálytalan megállapítást tett, mivel az általa, mind határozata, mind az alperesi védirat részeként felhívott, az Art. 93. § (1), (3) és (6) bekezdései önmagában a megbízólevél adattartamával, a megbízólevél kézbesítésével összefüggő törvényi szabályokat, és azt rögzítik, hogy az adóellenőrzés lefolytatására az adóellenőr milyen törvényi feltételek rendelkezésre állása esetén jogosult; így a felhívott jogszabályi rendelkezések felperes fellebbezésében foglaltakra érdemi eligazítást nem nyújtanak. Ugyanakkor a bíróság kiemeli, hogy felperes ide kapcsolódó általános tartalmú kereseti vitatásából sem állapítható meg és érdemben nem vizsgálható, hogy önmagában ezen ténybeli körülmény, amely szerint az eljárás során, ugyanazon adóellenőr működött közre, mint aki az alap eljárásban is eljár - miért, milyen jogszabályi előírásokra alapítottan tekinthető jogszabálysértőnek, illetve az mely adóigazgatási jogszabályi rendelkezést, és mi okból sérti.

- [53] A bíróság ezt követően felperes azon kereseti vitatását vizsgálta meg, hogy az elrendelt új eljárás részeként, az elsőfokú adóhatóság és azt követően alperes eleget tettek-e az előzményi alperesi határozatban foglalt iránymutatásnak, és egyúttal felperes észrevételében foglaltakat az új eljárás során megvizsgálták-e. A bíróság ide tartozóan kiemeli, hogy felperes keresetében ugyan hivatkozott arra, illetve állította is, hogy az új eljárás során, mind az elsőfokú adóhatóság, mind alperes az előzményi alperesi határozatban foglalt utasításnak nem tett eleget, és felperes vonatkozásában az adóhatóság a tényállás tisztázásával adós maradt; egyúttal az új eljárás során előterjesztett felperesi észrevételében megfogalmazott bizonyítási indítványait figyelmen kívül hagyták; azonban sem a felperesi keresetből, sem a felperes előkészítő iratából, és a felperes állítását alátámasztó, az alapeljárásban becsatolt bizonyítékból nem állapítható meg és nem következtethető ki, hogy ezen állítását mely tényre, vagy körülményre alapítja, illetve e körben mely bizonyítékokra, bizonyítékokra utalt. Felperes keresetében előterjesztett tényállításával ellentétben a perben konkrét tényre, vagy körülményre nem hivatkozott, és az adott bizonyíték hiányosságát, vagy bizonyítékokra történő hivatkozása elégtelenségét keresetében nem részletezte, így az nem alkalmas az alperesi határozatban foglalt megállapítások cáfolatára.

A bíróság e helyütt, a ... Kft. bankszámlájáról történő készpénzfelvételekkel összefüggő alperesi határozati megállapításokkal kapcsolatos kereseti vitatás kapcsán, külön kiegészítésként utal arra, hogy a gazdasági társaság bankszámlájáról felvett pénzüsszeg számviteli törvényben meghatározott elszámolási módjára vonatkozó előírásoknak a pénzt felvevő magánszeméllyel szembeni figyelembevétel nem jelenti a tisztességes eljárás vagy a szabad bizonyítás elvének sérelmét. (AVÉ 2018/3.)

- [54] A bíróság ezt követően felperesnek az Art. 97. § (3)-(4), (6) bekezdésére, továbbá a Ket. 50. § (1) bekezdésére alapított, a tényállás tisztázatlanságára vonatkozó kereseti vitatását vizsgálta meg. A bíróság e helyütt kiemeli, hogy az előzőekben rögzített kereseti vitatásokkal egyezően, felperes ide vonatkozó kereseti vitatása konkrét bizonyítékot, megfogalmazott bizonyítási indítványt nem tartalmaz, így a felperes felhívott általánosságban felhívott kereseti vitatása, annak alátámasztására nem volt alkalmas. A bíróság felperes keresetében előterjesztett, ide vonatkozó általános tartalmú tényállítás alapján megállapította, hogy felperesnek az Art. 97. § (3)-(4) bekezdésére, valamint (6) bekezdésére, továbbá a Ket. 50. § (1) bekezdésére alapított kereseti vitatása elégtelen az alperesi határozatban foglalt ténymegállapítások és a hozzá kapcsolódó jogkövetkeztetések megalapozatlanságának alátámasztására.
- [55] Mindezeket túlmenően a bíróság felperesnek 2016. november 22. napján kelt észrevétele áttanulmányozása alapján megállapította, hogy felperesi állítással ellentétben a felperesi észrevétel a felperes által előterjesztett konkrét tény vagy körülmény tisztázására, az új eljárásban kiadott

ellenőrzési jegyzőkönyvben (2101043460 iktatószámú ellenőrzési jegyzőkönyvben) rögzítettek cáfolatára vonatkozó, konkrétan megjelölt bizonyítási eszközt nem rögzít; felperes állításával ellentétben az észrevétel - az alperesi érdemi ellenkérelemben is kifejtett következtetéssel egyezően - bizonyítási indítványt nem tartalmaz, így a felperes felhívott észrevétele, a felperes által, általában előadott, szintén kizárólag állítottak alátámasztására nem voltak alkalmasak. A bíróság felperes keresetében előterjesztett, ide vonatkozó általános tartalmú tényállításai, és az új eljárásban előterjesztett észrevétele vizsgálata kapcsán megállapította, hogy önmagában elégtelenek az alperesi határozatban foglalt ténymegállapítások és a hozzá kapcsolódó jogkövetkeztetések megalapozatlanágának alátámasztására.

- [56] Felperes keresetében ugyancsak hivatkozott arra, hogy mint az eljárás ügyfele a megelőző közigazgatási eljárás során, az iratokba történő betekintésre, a nyilatkozattétellel, a bizonyítékok megismerésével, valamint a további bizonyításra irányuló indítvány előterjesztésével összefüggő eljárási jogai gyakorlásában akadályoztatva volt, azonban - alperes védiratban, ide vonatkozóan kifejtett védekezésével szintén egyezően - a bíróság megállapította, hogy sem felperes keresetéből, sem felperes előkészítő iratából nem tűnnek ki a felperesi kereseti állítását alátámasztó tények, illetve körülmények, amelyek ide tartozóan a bíróság részéről, a peres eljárás során érdemben vizsgálhatóak lettek volna.
- [57] A bíróság felperesnek a megelőző közigazgatási eljárás iratanyagaiba történő betekintéssel, a nyilatkozattétellel, a megelőző közigazgatási eljárás során keletkezett bizonyítékok felperessel történő megismertetésével, továbbá felperesnek, mint az eljárás ügyfelének további bizonyításra irányuló indítványai előterjesztésével összefüggő kereseti vitatásai tekintetében kiemeli még, hogy a bíróság - a megelőző közigazgatási eljárás során keletkezett iratanyagra, így különösen felperesnek az alapeljárás során tett, valamint a 2016. november 22-i észrevételében, a 2017. február 14-i fellebbezésében, továbbá a keresetlevelében foglaltakra tekintettel, - megállapította, hogy felperes ezen jogsérelmek bekövetkezését keresetében, illetve a megelőző közigazgatási eljárás során is korábban tett beadványaiban állította, azonban tényállításaihoz kapcsolódóan felperes, mint az eljárás ügyfelét ért, őt megillető valamely eljárási jogosítvány gyakorlásának sérelmével összefüggő, a Pp. szerinti illetve a Ket. szerinti bizonyítékot nem csatolt, ezen bizonyítékokra nem hivatkozott. Mindezekre tekintettel a bíróság felperes ezen kereseti vitatását bizonyítékkal történő alátámasztás, illetve arra vonatkozó konkrét hivatkozás hiányában, érdemi vizsgálatra alkalmatlan kereseti vitatásnak minősítette.
- [58] A bíróság felperesnek az állítása szerinti 2016. október 24. napján kelt nyilatkozatával, illetve észrevételével összefüggő kereseti vitatása körében osztotta alperesnek a felülvizsgálni kért alperesi határozatában foglalt azon tényelődését, valamint hozzá kapcsolódó jogkövetkeztetését, hogy a felperes keresetében hivatkozott beadvány elsőfokú adóhatósággal bármely módon történő közlésével összefüggésben, keletkezett okirati bizonyíték (KR értesítő, könyvelt postai küldemény feladó általi feladását igazoló ajánlott blanketta, illetve tértivevény stb.) hiányában felperes előadása mindösszesen szintén kizárólag tényállításnak minősül, amely tényállítás jogi sorsával összefüggésben, az általa állított tény valósággal való egyezősége nem bizonyított, figyelemmel a másik fél (állítása szerint a címzett) e körben tett ellenkező tartalmú nyilatkozatára. Ezekre tekintettel a bíróság alperes ide vonatkozó jogkövetkeztetésével egyezően, a felperes által, e körben tett tényállítását nem tekintette igazolt ténynek. A bíróság egyúttal, ide kapcsolódóan szintén osztotta alperes azon következtetését, hogy felperesnek az általa állított 2016. október 24-i beadványa alperessel történő állított közlését követően - figyelemmel arra, hogy az elsőfokú adóhatóság az új eljárás során, eljárást lezáró határozatát 2017. január 6. napján hozta meg - mintegy 2-2,5 hónap időtartam állt rendelkezésére a körben, hogy az új eljárás keretein belül

vizsgált adóigazgatási ügyben, az ellenőrzési jegyzőkönyvben rögzítettekkel összefüggésben további nyilatkozatot tegyen, esetlegesen az alapeljárásban nem értékelt, vagy nem vizsgált további bizonyítékra, körülményre hivatkozzon és bizonyítási indítványt terjesszen elő. Mindezek alapján a bíróság felperesnek az állítása szerinti, 2016. október 24-i beadványa állítólagos közlésével és annak adóhatóság általi figyelmen kívül hagyásával összefüggő kereseti vitatást, mint alaptalant elutasította.

- [59] A bíróság ezt követően felperesnek a ... Kft. bankszámlájáról történő készpénzfelvételekkel összefüggő alperesi határozati megállapításokkal kapcsolatos felperesi kereseti vitatást vizsgálta meg. A bíróság ide tartozóan, bevezetésként kiemeli, hogy felperes fellebbezése tartalmától eltérően felperes sem keresete, sem előkészítő irata részeként a **Kft2.** által kiállított munkáltatói jövedelem igazolással és annak alperesi határozati megállapításával, értékelésével összefüggésben kereseti kérelmet nem terjesztett elő, így a bíróság a felperesi keresettel támadott alperesi határozat részeként, ezen alperesi határozati megállapítást a per keretein belül nem vizsgálta meg (alperesi határozat 12. oldal utolsó előtti bekezdés).
- [60] A bíróság felperesnek a ... Kft. bankszámlájáról történő készpénzfelvételekkel összefüggő alperesi határozati megállapításokkal kapcsolatos kereseti vitatására reagálva, - a bizonyítási teher kiosztása és meghatározása körében - bevezetésként kiemeli, hogy az adózó nem háríthatja el bizonyítási kötelezettségét a gazdasági társaságtól felvett pénzeszközök elszámolásakor azzal, hogy magánszemélyként bizonylatmegőrzési kötelezettség nem terheli (BH2018.28.) (1995. évi CXVII. tv. 1. §, 4. §, 7. §, 9. §, 28. §, 2003. évi XCII. tv. 99. § (1) bek., 1952. évi III. tv. 206. § (1) bek., 221. §). A felperesre eső bizonyítási teher szabályából következően, az ellenkező bizonyításáig a magánszemély adóköteles bevételei közé tartozik az a pénzösszeg, amelyet egy gazdasági társaság számlájáról kétséget kizáróan felvett. (AVÉ 2017/2.). Az hogy mi tekinthető a szabad bizonyítás körében arra alkalmas bizonyítéknak, minden ügyben egyedi értékelés és vizsgálat tárgyát kell, hogy képezze. A bíróság ide tartozóan kiemeli, hogy a peres eljárás során a felperest terheli a szabad bizonyítási eljárásban annak hitelt érdemlő bizonyítása, hogy a pénzt a gazdasági társaság érdekében használta fel, azaz nem sajátként rendelkezett vele. (AVÉ 2017/2.), illetve adóügyben a felperesnek kell igazolnia, hogy a gazdasági társaság számlájáról felvett pénzzel elszámolt, és azt a gazdasági társaság tevékenysége érdekében használta fel (KGD2018.48.) (2000. évi C. tv. 15. § (3) bek., 165. §, 166. §, 167. §; 1995. évi CXVII. tv. 4. § (1) bek., 28. § (1) bek.; 2003. évi XCII. tv. 99. § (2) bek.; 1952. évi III. tv. 275. §).
- [61] A bíróság ide tartozóan kiemeli, hogy felperes keresetében ezen alperesi határozati megállapítást vitatta, azonban sem keresetében, sem előkészítő iratában, sem a per első tárgyalásán az elsőfokú adóhatóság határozatában tételesen kigyűjtött, egyetlen készpénzfelvétellel összefüggő, azt vitató, az állítását alátámasztó bizonyítékra nem utalt, kizárólag azt hangsúlyozta, hogy az adóhatóság e tárgyban tett hatósági megállapításai és abból levont jogkövetkeztetései valótlanak, ezen felvett összegek nem képezik felperes egyéb jövedelmét.
- [62] A bíróság felperesnek a ... Kft., mint társaság munkavállalói havi költségeinek figyelembevételére vonatkozó kereseti vitatására reagálva kiemeli, hogy a ... Kft., mint társaság kötelezettségét képezte az Sztv. 165. §-ában foglaltak, minden gazdasági műveletről, eseményről bizonylat kiállítása, és nyilvántartás vezetése. A gazdasági műveletek, események folyamatát tükröző összes bizonylat adatait a könyvviteli nyilvántartásokban rögzíteni kell akként, hogy a főkönyvi könyvelés, az analitikus nyilvántartások és a bizonylatok adatai közötti egyeztetés és ellenőrzés lehetőségét, függetlenül az adathordozók fajtájától, a feldolgozás (kézi-, vagy gépi) technikájától, logikailag zárt rendszerrel biztosítva legyen. Tekintettel arra, hogy felperes az általa becsatolt, a ... Kft. állítólagos

munkavállalói (... , ... , ...) által tett nyilatkozatokkal ellentétben, a felperes által megjelölt tárgyidőszaki munkabérek gazdasági társaság által nyilvántartásba vételét és lekönyvelését nem tudta bizonyítani a megelőző eljárás során, - az adóhatóság által a megelőző eljárás során kiemelten: ... Kft. előzményi iratanyaga rendelkezésre állása hiányában - alperes a felperesi kereset tárgyát képező alperesi határozat részeként helytállóan állapította meg, hogy a felperes által, a ... Kft. bankszámláiról felvett összegek felperes egyéb jövedelmét képezik, mivel annak ellenkezője, a ... Kft. iratanyaga rendelkezésre állása hiányában nem nyert bizonyítást. A bíróság ide kapcsolódóan is kiemeli, hogy gazdasági társaság bankszámlájáról történő készpénzfelvétel esetén a felvett pénzeszköz az adózó jövedelemének minősül és személyi jövedelemadózás alá esik mindaddig, amíg az adózó hitelt érdemlően nem bizonyítja, hogy a készpénzzel az Sztv. által előírt módon elszámolt, vagy nem igazolja a pénzeszköz felhasználására vonatkozó közvetlen és pontos következtetéseket megengedő bizonyítékokkal, hogy azt a társaság érdekében használta fel. (Kúria Kfv.I.35.328/2018/10.) (1995. CXVII. Tv. 1. §; 2003. XCII. Tv. 96. §; 2000. C. Tv. 167. §).

- [63] A bíróság felperesnek a ... Kft-vel kapcsolatos iratanyag fellelhetőségével, valamint ezen iratanyag állított átadásával, illetve átvételével összefüggő kereseti vitatás kapcsán bevezetésként kiemeli, hogy a bíróság megállapítása szerint felperes egyrésztől iratellenesen sérelmezte, hogy az adóhatóság a ... Kft. teljes, adózással kapcsolatos iratanyagának bemutatására hívta fel. Ugyanis az alperesi határozatból (alperesi határozat 17. oldal) kitűnően mind az elsőfokú adóhatóság, mind az alperes valósággal egyezően e körben akként nyilatkozott, hogy felperest a felek által felhívott, az Szja.tv. 1. § (7) bekezdése, 2. § (4) bekezdése, a 4. § (1)-(3) bekezdése, 28. § (1) bekezdése, továbbá az Sztv. 165. § (1)-(3) bekezdése rendelkezéseinek hatályosulása vizsgálata körében mindösszesen a ... Kft. pénztárába történő be-, illetve kifizetésről kiállított pénztárbizonylatok adózási példányainak bemutatására kötelezte, így felperes ezen kereseti vitatása iratellenes.
- [64] A bíróság felperesnek általában a ... Kft-vel kapcsolatos iratanyagok őrzésével, kezelésével és fellelhetőségével összefüggő kereseti vitatása kapcsán szintén kiemeli, hogy felperes ide vonatkozó kereseti vitatása, szintén nem alapos. A bíróság e körben ugyancsak utal az alperes keresettel támadott határozatában foglalt azon megállapítására mely szerint azon körülmény, hogy a ... Kft-vel szemben 2014. évben felszámolási eljárás indult, még önmagában nem képezi annak akadályát, hogy a felszámolás alá került gazdasági társaság felszámolója egy későbbi időpontban adjon tájékoztatást arról, hogy a társaság korábbi képviselője, a társaság iratanyagát a felszámoló rendelkezésére bocsátotta-e, különös tekintettel arra, hogy a per tárgyát képező ügyben az adóellenőrzéssel érintett, vizsgált időszak 2011. év, míg a megelőző közigazgatási eljárás iratanyaga szerint a felszámoló megkeresésére ezt követően, később került sor (elsőfokú határozat 9. oldala), így az adóellenőrzéssel érintett, vizsgált időszak iratanyaga vonatkozásában, ezen iratanyag selejtezésével, illetve megsemmisítésével összefüggő körülmény, jogszabályi feltétel fennálltáról nem is lehet beszélni. Ezek alapján a bíróság felperes kereseti vitatásával ellentétben nem életszerűtlennek, hanem okszerűnek és indokoltnak minősítette az adóhatóság megelőző közigazgatási eljárás során e tény, körülmény vonatkozásában eszközölt eljárási cselekményeit.
- [65] Egyúttal a bíróság felperesnek a ... Kft. iratanyaga fellelhetőségével összefüggésben felperes azon kereseti állítását is alaptalannak minősítette, amely felperes és a ... Kft-nél fennállt üzletrésze 2011. november 16. napján történt értékesítésre tekintettel állítása szerint ... által előadott nyilatkozatban foglaltak ellentmondásosságára vonatkozik. Ugyanis a bíróság ide kapcsolódóan megállapította, hogy felperes ezen kereseti vitatása egyrésztől a felülvizsgálni kért alperesi határozatban foglalt adóellenőrzési időszaktól eltérően más adóévre vonatkozik, így a bíróság álláspontja szerint önmagában nem érinti az alperesi határozati megállapítás jogszerűségét, azon körülmény, hogy a ... Kft. 2010. évi áfa analitikája és bevallása miként került az adóhatóság birtokába. Másodsorban a

bíróság ide tartozóan kiemeli, hogy a megelőző közigazgatási eljárás során eljáró elsőfokú adóhatóság és alperes sem vitatta, nem rögzített más tartalmú tény a körben, hogy a ... Kft. üzlet részének adásvételére mikor került sor (2011.11.16.); azonban a bíróság a ... Kft. bankszámlájáról történő készpénzfelvételekkel összefüggésben osztotta alperes azon jogerős hatósági megállapításával egyező álláspontját, hogy a felperes jövedelmi viszonyainak vizsgálata körében alapvető jelentősége volt azon ténynek, hogy a ... Zrt. által tett pénzügyi adatszolgáltatás, igazolás alapján felperes a ... Kft. pénzforgalmi bankszámlája felett egészen 2013. július 25. napjáig, azaz 2011. év hátralévő részében is (2011.11.16.-2011.12.31.) rendelkezett, és ezen készpénzfelvételeket eszközölte (elsőfokú határozat 5. oldala), mivel felperes keresete e körben konkrét kereseti vitatást szintén nem tartalmazott. Felperes keresetében mindösszesen általában vitatta, hogy az adóhatóság a társaság 2011. november 16-i értékesítését követő időszakban eszközölt készpénzfelvételeket mire alapítottan, és mely jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel minősítette egyéb jövedelmének, amelyet az alperes határozatában megjelölt (... Zrt. által tett pénzügyi adatszolgáltatás, igazolás). Mindezekre tekintettel a bíróság felperesnek a ... Kft. iratanyaga fellelhetőségével összefüggésben előterjesztett kereseti állítását is alaptalannak minősítve, felperes ezen kereseti vitatását elutasította.

[66] A bíróság a felperes tulajdonába került, ... frsz-ú ... típusú gépjárművel összefüggő kereseti vitatása kapcsán kiemeli, hogy felperes kereseti vitatásától eltérően alperes határozati megállapítását arra alapította, hogy a ... Kft. a gépjármű értékesítésből eredően felperessel szemben fennálló 3.800.000 Ft összegű követeléséről lemondott („tagi kölcsönrel kapcsolatban került elszámolásra a vételár”), amely az Szja.tv. 4. § (1) bekezdése alapulvételével jövedelemnek minősül. Felperes keresetlevelében tett állítása szerint sem az alapeljárás, sem az új eljárás során nem tett nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a társaság részére 2010. évben tagi kölcsönt nyújtott volna, azonban mind az elsőfokú adóhatóság határozatában, mind az alperes eljárást lezáró határozatában kiemelte (elsőfokú határozat 11-12. oldala, alperesi határozat 18-19. oldala), hogy az adóhatóság nem is ezen felperes által állított tényre, illetve körülményre hivatkozott. Ugyanis az adóhatóság felperes állításától eltérően az ügyben nem állította, hogy felperes 2010. évben tagi kölcsönt nyújtott volna a ... Kft. részére. A bíróság ide tartozóan jegyzi meg, hogy ezen körülményre tekintettel sem volt indokolt annak vizsgálata, hogy a ... Kft. 2010. évre vonatkozó ÁFA analitika és bevallása, miként került az adóhatóság rendelkezésére. Tekintettel arra, hogy felperes az elrendelt új eljárás során, ezen adóhatósági határozati megállapítással összefüggésben, az alapeljárásban nem értékelt, vagy nem vizsgálta további bizonyítékokra, körülményre (jogcím, összeg, ellentételezés formája) nem hivatkozott, e körben új tényre, bizonyítékokra nem hivatkozott, mindezekre figyelemmel a bíróság felperesnek a tulajdonába került, ... frsz-ú ... típusú gépjárművel összefüggő kereseti vitatását, mint alaptalant elutasította.

[67] A bíróság egyúttal kiemeli, hogy felperes ide vonatkozó kereseti vitatásával ellentétben alperes törvényesen járt el akkor, amikor az adóhatóság nem vette figyelembe az Art. 164. § (6) bekezdésében foglalt, az elévülési szabályokra vonatkozó észrevételt, kereseti vitatást, és nem vizsgálta felül a hivatkozott jogszabályi előírásnak megfelelően az adóhatósági megállapításait. Ugyanis a bíróság alperessel egyezően - a megelőző eljárás során keletkezett iratanyagokra alapítottan, - egyrészt megállapította, hogy felperes vonatkozásában, a 2011. évre vonatkozó adómegállapításhoz való jog elévülése az új eljárás elrendelésére is tekintettel, nem állt be, az 2018. december 31-én következett volna be jogerős adóhatósági megállapítás hiányában. Másodsorban a bíróság ugyancsak egyetértett azon alperesi határozati megállapítással, hogy jogerős közigazgatási határozat hiányában, fogalmilag kizárt a végrehajtási jog megnyíltáról beszélni.

- [68] Végezetül a bíróság megvizsgálta felperesnek a keresetében felhívott, az Art. 1. § (1) bekezdésére, (3) bekezdésére, valamint az Art. 2. § (1) bekezdésére alapított kereseti vitatásait. E körben a bíróság kiemeli, hogy felperes előadása szerint a keresettel támadott alperesi határozat meghozatala, illetve a megelőző közigazgatási eljárás során ezen adóigazgatási alapelvek sérültek, azonban felperes ezen kereseti vitatása tekintetében is, a kereseti állítását semmilyen bizonyítékkal nem támasztotta alá, e jogsérelmek bekövetkezését általában állította, azonban ide kapcsolódóan keresetében bizonyítékra vagy körülményre nem utalt. Mindezekre tekintettel a bíróság felperesnek az Art. 1. (1), (3) bekezdésére, valamint az Art. 2. § (1) bekezdésére alapított kereseti vitatásait, mint alaptalant elutasította.
- [69] Fentiek összefoglalásaként a bíróság megállapította, hogy az ügyben eljáró alperes az elsőfokú adóhatósági eljárás során felmerült bizonyítékoknak a Ket. 50. § (1) és (6) bekezdésében foglalt, egyenkénti és összességében történő értékelését követően, helytállóan és a valósággal egyezően állapította meg az ügy tényállását, és abból okszerű, és jogszerű következtetéseket vont le és állapított meg alperesi határozata, döntése körében. Mindezek alapján a bíróság felperes keresetét alaptalannak minősítve, felperes keresete tárgyában a Pp. 339. §-a alapján, a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és felperes keresetét elutasította.
- [70] A bíróság a pertárgy értékét az adókülönbözet összegével egyezően 10.084.226 forintban állapította meg. A bíróság a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pernyertes alperes jogtanácsosi munkadíjából álló perköltsége megfizetésére.
- [71] A bíróság a jogi képviselővel eljáró alperes perköltségét a Pp. 79. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése és (6) bekezdése együttes alkalmazásával, mérlegeléssel állapította meg, figyelemmel azon tényre, hogy az alperes jogi képviselője a perben érdemi ellenkérelmet és előkészítő iratot terjesztett elő; másrésztől figyelembe véve azon tényre, hogy a korábbi, megelőző peres eljárás során a bíróság a 29.K.32.319/2017/19. sz. ítéletében a jogi képviselői munkadíjat 100.000, - Ft összegben állapította meg; továbbá figyelembe véve azon ténybeli körülményt, hogy a perben a megelőző peres eljárással együtt 7 db tárgyalás megtartására került sor, amelyből alperesi jogi képviselő a per 6 db tárgyalásán megjelent, és ezen tárgyalásokon érdemi nyilatkozatokat tett.
- [72] A bíróság a megállapított pertárgy értékéből kiindulóan, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 62. § (1) bekezdés h) pontjában biztosított tárgyi illetékfeljegyzés folytán, az eljárás kezdetén le nem rótt, az Itv. 39-41. §-ai és az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerint számított 1.243.900 forint kereseti illeték viselésére a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 15. § (2) bekezdés b) pontja szerint alkalmazandó, a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, a pervesztes felperest kötelezte, figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdésére is.
- [73] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2020. február 14.

. Csiki Gábor s. k.
bíró

A kiadmány hitelül: